

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Nagy Erzsébet ügyvéd által képviselt, **felperes** nevében eljáró Zrt. által a Bősze Magyar Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bősze Ferenc ügyvéd) által képviselt **alperes** ellen használati díj megfizetése iránti perében a Veszprém Megyei Bíróság 2009. március 17. napján kelt 1.G.40.141/2007/34. sorszám alatti ítéletével szemben az alperes részéről 35. és 37. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, az alperest a felperes javára 326.923 (Háromszázhuszonhatezer-kilencszázhuszonhárom) Ft perköltség megfizetésében marasztaló rendelkezést mellőzi.

Az alperes által a felperesnek fizetendő eljárási illeték összegét 12.000 (Tizenkettőezer) Ft-ra leszállítja azzal, hogy a fennmaradó 888.000 (Nyolcszáznyolcvannyolcezer) Ft feljegyzett eljárási illetéket az állam viseli.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 26.250 (Huszonhatezer - kettőszázötven) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a 2007. október 19-én érkezett keresetében 10.801.657 Ft földhasználati díj, valamint 594.034.000. Ft kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes a kereset elutasítását kérte. A 2008. március 10. napján tartott első tárgyaláson a felperes bejelentette, hogy keresetét módosítani kívánja, majd a 2008. április 10. napján érkezett beadványában a keresetét 8.089.458 Ft használati díj megfizetésére leszállította. Az alperes a módosított kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 2009. január 15. napján kelt 1.G.40.141/2007/34. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 8.089.458 Ft-ot, az ezután esedékes késedelmi kamatot, továbbá 326.923 Ft perköltséget. Kötelezte az alperest az állam javára 485.400 Ft feljegyzett eljárási illeték megfizetésére azzal, hogy a fennmaradó 414.600 Ft feljegyzett eljárási illetéket az állam viseli. Határozata indokolásában kifejtette,

hogy a felek közötti földhaszonbérleti szerződés 2002. évben megszűnt, ennek ellenére az alperes a korábban haszonbérelt földeket továbbra is birtokba tartotta, és mivel tudta, hogy a birtoklásra nincs jogcíme, birtoklása rosszhiszemű volt. Ezért a Ptk. 195. § /3/ bekezdése alapján használati díj fizetésére köteles. Ennek összegét az elsőfokú bíróság "A" igazságügyi mezőgazdasági szakértő aggálytalan szakvéleménye alapján a leszállított keresetben kért összeggel egyezően 8.089.458 Ft összegben állapította meg.

A perköltség körében az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a felperes az eredetileg előterjesztett kereseti kérelmét lényegesen leszállította az első tárgyalást követően, és ezen leszállított kereseti kérelmében pernyertes lett. Ezért a Pp. 81. § /1/ bekezdése értelmében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 240.000 Ft ügyvédi munkadíjból álló perköltséget, továbbá fizessen meg a felperesnek a felperes által előlegezett 86.923 Ft szakértői díjat is. A felperes illetékmentessége folytán le nem rótt eljárási illeték a felperes eredetileg előterjesztett kereseti kérelméhez igazodott, ebből az alperes az őt terhelő marasztalási összegre eső eljárási illetéket köteles megfizetni az államnak, míg a fennmaradó feljegyzett eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Az elsőfokú ítéletnek kizárólag a perköltség körében hozott döntése ellen az alperes fellebbezett, amelyben kérte a 326.923 Ft elsőfokú perköltség viselésében való marasztalásának a mellőzését. Azzal érvelt, hogy a felperes eredeti kereseti kérelmében 10.801.657 Ft földhasználati díj, és 595.034.000 Ft kártérítés megfizetését kérte. A felperes eredeti kereseti kérelméhez képest - figyelemmel az elsőfokú ítéletben foglalt döntésre - majdnem 98 %-os mértékben lett pervesztes. Fellebbezésében a fellebbezéssel érintett pertárgyértékét 326.923 Ft-ban jelölte meg.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett részének a helybenhagyását kérte. Azzal érvelt, hogy a kereseti kérelem előterjesztésekor a felperes nevében a tulajdonosi joggyakorló még más szervezet - a "B" Tanács - volt, így a korábbi joggyakorló által benyújtott kérelmekre a jelenlegi képviselőnek és tulajdonosi joggyakorlónak befolyása nem volt. Mivel a korábbi joggyakorló szervtől az iratokat teljes körűen nem kapták meg, ezért döntött úgy a felperes képviseletében eljáró **Zrt.**, hogy csak a minden kétséget kizáróan bizonyítható kereseti követelést tarja fenn, így módon pedig a leszállított kereseti kérelme körében 100 %-ban pernyertes is lett. A kereseti kérelmét még az első tárgyalás előtt módosította, így az alperesi jogi képviselő munkája a leszállított kereseti kérelem vonatkozásában egy rövid ellenkérelem benyújtására terjedt csak ki. A bírói gyakorlat és a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet szerint is az ügyvédi munkadíj megállapításánál az ügyvéd tényleges munkáját is értékelni kell. Mivel a kereset leszállítására az első tárgyalást megelőzően került sor, ezért tényleges ügyvédi munka csak a fenntartott kereseti kérelem vonatkozásában merült fel, amelyben a felperes teljes egészében pernyertes lett.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

Előrebocsátja az ítélőtábla, hogy a fellebbezést a Pp. 256/A. § /1/ bekezdésének b./ pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta le, és az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között (Pp. 253. § /3/ bekezdés) vizsgálta felül. Így a felülbírálat nem érintette az elsőfokú ítéletnek fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett és az alperest 8.089.458 Ft tőke, és ezután járó késedelmi kamat megfizetésére kötelező rendelkezését.

A Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni. Ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80 - 83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

A Pp. 79. §-ának /1/ bekezdése szerint a bíróság a perköltség összegét a fél által előadott és a szükségeshez képest igazolt adatok figyelembevételével állapítja meg. A fél javára az általa felszámítottnál több perköltséget megállapítani nem lehet. Ha a fél a költséget nem számította fel, vagy nem igazolta a bíróság a perköltséget a per egyéb adatai alapján hivatalból határozza meg. A Pp. 81. § /1/ bekezdése értelmében részleges pernyertesség esetén a bíróság a perköltség felől a pernyertesség arányának, valamint az egyes felek által előlegezett költségek összegének figyelembevételével határoz.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet (továbbiakban: Rendelet) 3. § /1/ bekezdése értelmében a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha ezt a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a /2/ - /6/ bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

A pernyertesség és pervesztesség megállapítása a kereseti kérelem és a bírósági határozatban foglalt kötelezés egymáshoz való viszonyításával történik. Az állandó bírói gyakorlat értelmében a kereset leszállítása esetén abban a részben, amelyre vonatkozóan a felperes a keresetét leszállította, a felperest pervesztesnek kell tekinteni, kivéve, ha a leszállítást az alperes per alatti teljesítése, vagy más hasonló ok indokolta. A kereset leszállítása esetében tehát a leszállított kereseti rész tekintetében a perköltség viselésére a keresetet előterjesztő felet kell kötelezni (Fővárosi Ítélőtábla XIII.Gf.40.193/2006/3. számú eseti döntése). A keresetváltoztatás pedig az eredetileg előterjesztett perérték után felszámítandó illeték összegét nem érinti és a perköltségről az eredetileg előterjesztett perérték alapján kell dönten (Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.531/2000/3. számú eseti döntése).

Arra helyesen hivatkozott a felperes fellebbezési ellenkérelmében, hogy a bíróságnak az ügyvédi munkadíj összegének megállapítása során figyelembe kell venni a kifejtett ügyvédi munka mértékét. Jelen ügyben a felperes az első tárgyalás után valóban jelentős összegben leszállította a keresetét, a leszállított keresettel kapcsolatban pedig kevesebb ügyvédi munka merült fel, mint a fenntartott kereseti rész tekintetében, amelynek elbírálása során több tárgyalás volt, és szakértői bizonyításra is sor került.

Az elsőfokú bíróság helyesen észlelte - határozatának indokolása e részben ugyan pontatlan, de annak tartalmából egyértelműen erre a következtetésre lehet jutni - , hogy a felperes a

leszállított kereseti kérelem körében pervesztes lett, tévedett azonban akkor, amikor ennek következményeit nem vonta le.

Az eredeti kereseti kérelem összege jelen esetben 604.835.657. Ft volt, a kereset leszállítása következtében a felperes 596.746.199. Ft erejéig pervesztes lett, ebben az esetben pedig az ügyvédi munkadíj összege a Rendeletben meghatározott minimális díj alkalmazása mellett is az 1.000.000 Ft-ot lényegesen meghaladja. Ezzel szemben a pernyertes rész tekintetében (8.089.458 Ft) a rendeletben foglalt maximális százalékos mérték alkalmazásával (5%) a felperesnek járó ügyvédi munkadíj összege 400.000 Ft lenne, míg a felperes által előlegezett szakértői költség összege 86.923 Ft. Jelen ügyben pedig a kereset leszállítását nem az alperes időközi teljesítése indokolta, hanem - a felperes saját előadása szerint is - a felperes képviselőjében eljáró korábbi szervezet nem kellően átgondolt keresetindítása, illetőleg a részéről átadott iratok hiányossága. Így nem volt olyan ok, amely miatt a bíróság a leszállított kereseti követelés tekintetében mellőzhetné az ellenfél javára a perköltség megállapítását. A per tárgyának értékére figyelemmel, illetőleg a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével az ítélet megítélése szerint az alperesnek az elsőfokú eljárásra 1.000.000.Ft, a felperesnek 486.923.Ft perköltség járna, ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az alperest kötelezte a felperes javára perköltség megfizetésére. Mivel az alperes fellebbezésében csak a terhére megállapított elsőfokú perköltségben való marasztalása mellőzését kérte, de javára elsőfokú perköltség megállapítását nem, ezért a Győri Ítélet tábla a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és az alperes elsőfokú perköltség fizetési kötelezettségét mellőzte.

A Pp. 253. § /3/ bekezdése értelmében a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határoz a le nem rótt illeték, valamint az állam által előlegezett és meg nem térült költség megfizetéséről.

Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor az alperest nem az eredeti pertárgyértékhez igazodó pernyertesség-pervesztesség arányában marasztalta a le nem rótt eljárási illeték megfizetésében. Ezért a Győri Ítélet tábla - hivatalból - a fellebbezési kérelem korlátaira tekintet nélkül az alperest a pervesztesség arányához igazodóan 12.000 Ft le nem rótt eljárási illeték megfizetésére kötelezte azzal, hogy a további le nem rótt 888.000 Ft eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Az alperes fellebbezése eredményes volt, ezért a Győri Ítélet tábla a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes által előlegezett 20.000 Ft fellebbezési illeték továbbá 6.250 Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj összegét a Győri Ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § /2/, /5/ és /6/ bekezdései alapján a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével Áfa-val együtt 6.250 Ft-ban állapította meg.

Győr, 2010. április 14.

Dr. Szalai György sk. a Dr. Hammer Sándor sk. Dr. Szalay Róbert sk. bíró

tanács elnöke

előadó bíró

A kiadmány hiteléül
kiadó: